

Ridley

“Seed’n, moet ge nu wa weed’n... ?”

Seed’n keek naar de Berre als had die hem ter plekke een stofzuiger willen verkopen.

Seed’n en de Berre waren die ochtend vol goede moed aangezet om nog eens in een doorgedreven najaarstraining te vliegen, maar waren niet verder geraakt dan de Vierschaar. Rond half tien ’s morgens, na de vierde Irish Coffee, zoals altijd na de derde Pale-Ale, had de Berre dus de historische woorden gesproken :

“Seed’n, moet ge nu wa weed’n ?”

De Berre wachtte niet tot Seed’n zijn wijd opengezakte mond had toegekregen, en ging door op zijn elan :

“In Singapore verkopen ze Ridley’s !”

Nu had Seed’n al heel wat meegemaakt met de Berre, en had de Berre Seed’n al heel wat keren in een of andere vorm van verstomming geslagen, maar dit was toch niet meer alledaags. Seed’n trok zijn wezen in een ernstige plooi, leunde achterover gelijk hij Marlon Brando had zien doen in The Godfather, en wou smalend zeggen : “*So what*”, maar daar was de Berre al weer.

“Ridley is een Belgisch merk.”

“Aha,” zei Seed’n, “en was ik verondersteld van dat *niet* te weten misschien ?” Seed’n werd altijd wat kregeliger als de Berre dacht iets méér te weten dan Seed’n.

“Ja, zeg, Seed’n, Singapore... ! Weette gij wel waarvoor dat ze die Ridley’s ginder gebruiken ? ‘k Zal tekik u zeggen : voor ’t gewichtheffen ! “ De Berre glunderde, en keek ne keer voldaan de gelagzaal rond, in de hoop dat iémand het gehoord zou hebben, en hem alzo bewonderend zou aangekeken hebben.

(“Maar een kálf dat dat toch es, maar een KALF ! Jongens, toch, jongens toch...”) dacht Seed’n half luid, net genoeg dat de Berre het niet kon horen. Of toch niet verstaan. Dacht hij.

“Ge gelooft mij niet, hé ?!” begon de Berre wat luider te klappen, “awel, ik ga het u bewijzen zie. Kijkt ne keer naar deze foto hier... !”

En vóór dat Seed’n nog maar kon verpinken, toverde de Berre onderstaande foto uit één van de achterzakken van zijn koerstrui.

“En gij nu,” zei de Berre.

“Ze beginnen d’er godverd nog tielijk aan, ook, ginder in Singapore !” was het enige wat Seed’n nog kon uitbrengen.

“En ’t es toch heel Tienieke, toch ?”

---oooOOOooo---